

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 58Cb/55/1999
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1099899168
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eugen Palášthy
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1099899168.35

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eugena Palášthya a členov senátu JUDr. Lýdie Noskovičovej a JUDr. Moniky Školníkovej, v spore žalobcu: eustream, a.s., Votrubova 11/A, Bratislava, IČO: 35 910 712, zastúpeného LEGATE, s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, IČO: 35 846 909, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Peter Vrabel, proti žalovanému: Kerametal, akciová spoločnosť, Bratislava, Jašíkova 2, Bratislava, IČO: 00 000 671, zastúpenému advokátom JUDr. Allanom Böhmom, Jesenského 2 Bratislava, za účasti intervenienta popri žalobcovi: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Mlynské nivy 44/a, Bratislava, IČO: 35 815 256 o zaplatenie istiny 15.317.571,61 eura, 3.100.500,10 USD, 77.195,60 eura (2.325.594,67 Sk) s príslušenstvom taktó

rozhodol:

Súd p r i z n á v a štátu Slovenská republika, nárok na náhradu trov konania platených štátom voči žalobcovi v rozsahu 50% a voči žalovanému v rozsahu 50% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 15.12.1999, sa žalobca - Slovenský plynárenský priemysel, štátny podnik Bratislava, IČO: 00 211 290, domáhal aby súd určil povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 15.317.571,61 eura, 3.100.500,10 USD a 2.325.594,67 Sk (77.195,60 eura) spolu s úrokmi z omeškania do 30.11.1999 vo výške 48.412.853,37 Sk (1.607.012,33 eura) a od 1.12.1999 do zaplatenia vo výške 24% zo sumy 15.317.571,61 eura, 3.100.500,10 USD a 2.325.594,67 Sk (77.195,60 eura) z titulu úhrady tranzitných poplatkov za prepravu plynu na základe zmlúv uzavretých so spoločnosťami Wintershall A.G. Celle/kassel, VNG A.G. Lipsko, INA Zahreb a Geoplyn Ljubljana.
2. Obchodná spoločnosť Slovenský plynárenský priemysel, štátny podnik Bratislava, IČO: 00 211 290, bola dňom 30.6.2001 vymazaná z obchodného registra v dôsledku jej zrušenia bez likvidácie s tým, že jej právnym nástupcom sa stala obchodná spoločnosť Slovenský plynárenský priemysel, a.s. Bratislava, IČO: 35 815 256, s ktorou súd ďalej konal ako so žalobcom.
3. Písomným podaním zo dňa 30.5.2007, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 30.5.2007 žalobca navrhol, aby súd pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu tým spôsobom, že na miesto dovtedajšieho žalobcu vstúpi obchodná spoločnosť SPP - preprava, a.s. Bratislava, IČO: 35 910 712 (od 3.1.2008 pod obchodným menom: eustream, a.s.).
4. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 21.10.2008 pod č. k. 3Obo/68/2007-712 pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu tak, že na miesto žalobcu Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Bratislava, Mlynské Nivy 44/a vstupuje do konania eustream, a.s., Bratislava, Mlynské Nivy 42.
5. Po začatí prvého pojednávania došlo medzi stranami k uzavretiu mimosúdnej dohody, v dôsledku ktorej zhodne navrhli, aby súd schválil zmier, v zmysle ktorého by sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 14.638.276,09 eura istiny spolu s úrokmi z omeškania vo výške 1.418.678,52 eur za obdobie od 1.12.1999 do 31.3.2001 a úrokmi z omeškania vo výške 8,07% ročne pre všetky nasledovné sumy a to zo sumy 15.209.890,61 eura od 3.4.2001 do 10.5.2001, zo sumy 15.165.157,- eur od 11.5.2001 do 1.6.2001, zo sumy 15.120.386,- eur od 2.6.2001 do 28.6.2001, zo sumy 15.075.761,36 eura od

29.6.2001 do 4.9.2001, zo sumy 14.857.010,09 eura od 6.9.2001 do 3.10.2001, zo sumy 14.812.232,09 eura od 4.10.2001 do 5.11.2001, zo sumy 14.767.439,09 eura od 6.11.2001 do 27.11.2001, zo sumy 14.722.939,09 eura od 28.11.2001 do 1.2.2002 a zo sumy 14.638.276,09 eura od 2.2.2002 do zaplata; ďalej sumu 1.746.434,55 USD istiny spolu s úrokmi z omeškania vo výške 373.483,- USD za obdobie od 1.12.1999 do 31.3.2001 a úrokmi z omeškania vo výške 10,68% ročne pre všetky nasledovné sumy a to zo sumy 1.909.141,55 USD od 1.4.2001 do 31.1.2002, zo sumy 1.904.637,55 USD od 2.2.2002 do 28.2.2002, zo sumy 1.859.586,55 USD od 2.3.2002 do 4.4.2002, zo sumy 1.814.642,55 USD od 6.4.2002 do 23.4.2002, zo sumy 1.769.940,55 USD od 25.4.2002 do 27.6.2002 a zo sumy 1.746.434,55 USD od 29.6.2002 do zaplata; ďalej sumu 77.195,60 eura istiny spolu s úrokmi z omeškania vo výške 24.666,20 eura za obdobie od 1.12.1999 do 31.3.2001 a úrokmi z omeškania vo výške 24% ročne zo sumy 77.195,60 eura od 1.4.2001 do zaplata a to všetko do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiaru. Súčasťou stranami navrhovaného zmiaru bola aj dohoda strán, v zmysle ktorej žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

6. Stranami navrhovaný zmiar súd schválil uznesením zo dňa 15.5.2018 pod č. k. 58Cb/55/1999-1535, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 1.6.2018.

7. Súd z obsahu spisového materiálu zistil, že v priebehu konania došlo ku vzniku trov štátu vyplatením priznaných nárokov na svedočné zo štátnych finančných prostriedkov a to na základe uznesenia zo dňa 17.2.2010 pod č. k. 58Cb/55/1999-988 bolo zo štátnych finančných prostriedkov vyplatené svedkovi P. H. Y. Y., Q., Q.. svedočné v sume 65,87 eura a na základe uznesenia zo dňa 17.2.2010 pod č. k. 58Cb/55/1999-989 bolo zo štátnych finančných prostriedkov vyplatené svedkyňi B. S.A. svedočné v sume 52,40 eura, t.j. trovy konania platené štátom predstavujú celkovo sumu 118,27 eura.

8. Uznesením zo dňa 17.2.2010 pod č. k. 58Cb/55/1999-991 súd druhým výrokom rozhodol o náhrade trov konania platených štátom, avšak predmetné uznesenie bolo na základe odvolania žalovaného uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.12.2011 pod č. k. 4Ob/77/2011-1083 zrušené a vec bola Krajskému súdu v Bratislave vrátená na ďalšie konanie, v dôsledku čoho doposiaľ nedošlo k náhrade trov konania platených v danom konaní štátom.

9. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. Podľa § 259 CSP, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

11. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu, súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

14. Podľa čl. 4 ods. 2 CSP ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

15. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania platených štátom prihliadol na obsah dohody strán predstavujúcej podklad pre návrh strán na schválenie zmiaru v znení, v akom bol následne zmiar schválený súdom. Súd rešpektujúc predmetnú dohodu strán, ktorej súčasťou bola aj dohoda o tom, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, priznal štátu nárok na náhradu trov konania platených štátom voči žalobcovi v rozsahu 50% a voči žalovanému v rozsahu 50% s poukazom na ustanovenie § 255 CSP. Civilný sporový poriadok vypustil úpravu trov štátu, pričom nezohľadnil trovy vzniknuté v konaniach začatých pred jeho účinnosťou (čo je aj prípad prejednávanej veci). Povinnosťou súdu preto bolo so vzniknutou situáciou sa vysporiadať a rozhodnúť o náhrade trov konania platených štátom spôsobom, ktorý by zodpovedal rozumnému usporiadaniu procesných vzťahov v predmetnej veci. Súd tak aplikujúc základné princípy čl. 4 ods. 2 CSP má za to, že štátu patrí náhrada trov, ktoré mu reálne vznikli (reálne ich vynaložil) v súlade s vtedy platnou a účinnou procesnou normou (§ 148 OSP), ktorá mu garantovala nárok na ich náhradu. Garanciu tohto nároku už nový procesný predpis nedáva a štát nemá priestor na uplatnenie si skôr vzniknutých trov. S prihliadnutím na všetky

vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že je potrebné aplikovať základný princíp uvedený v čl. 4 ods. 2 CSP a priznať štátu nárok na náhradu vzniknutých trov. Priznanie tohto nároku štátu si súd prvej inštancie volí ako normu, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva CSP tak, že jej výsledkom bude rozumné usporiadanie procesných vzťahov, zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít priznávajúcich v doterajšej súdnej praxi štátu nárok na náhradu vynaložených trov konania. Vzhľadom na absenciu úpravy trov konania štátu v CSP, súd aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 a § 259 CSP, nakoľko štátu vznikli trovy konania v súvislosti s dokazovaním.

16. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na znenie citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol o náhrade trov konania platených štátom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia procesným postupom predpokladaným v ustanovení § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajskom súde v Bratislave, písomne, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.